

Dosarul nr. 3ra-1086/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Chirtoacă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Vasile Grigori, reprezentat de către avocatul Eugeniu Glușcenco,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Grigori împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată integral hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă decizie cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La data de 09 octombrie 2017 Vasile Grigori a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 20 mai 2017, în adresa sa, a fost remisă solicitarea respectuoasă de prezentare a declarației pe venit și achitarea obligației fiscale declarate până la data de 26 mai 2017.

A menționat că, la data de 26 mai 2017 a prezentat organului fiscal declarația persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2016, prin care a declarat la rubrica C4 (alte venituri impozabile) suma de 38933,59 de lei, iar la rubrica F7 (impozitul pe venit spre plată) suma de 7008,05 lei.

A susținut că, în aceeași zi, pârâtul a emis actul nr. 1-770987, în care a menționat că, a fost efectuată verificarea faptică, planificată conform planului de lucru, a corectitudinii calculării și transferării la buget a impozitului pe venit pentru perioada de activitate 2016, iar în rezultatul verificărilor s-a constatat că, la contul de pariuri au avut loc intrări în sumă de 2049946,98 de lei, iar ieșiri în sumă de 2088880,57 de lei, ceea ce presupune un profit în sumă de 38933,59 de lei și un impozit pe venit ce urmează a fi achitat în sumă de 7008,05 lei.

A afirmat că, la data de 29 mai 2017 a achitat impozitul pe venit, conform declarației prezentate, suma căruia a fost confirmată și de către pârât, însă la data de 30 iunie 2017 pârâtul a emis decizia nr. 23 privind inițierea controlului fiscal pentru perioada 01 ianuarie 2016 - 31 decembrie 2016.

A relevat că, la data de 06 iulie 2017 pârâtul a întocmit actul de control nr. 1-770978, invocând că, a fost efectuat un control repetat cu privire la corectitudinea calculării, declarării și achitării impozitului pe venit pe perioada anului 2016 și în rezultatul controlului au fost calculate adăugător impozitul pe venit în sumă de 364399,26 de lei și majorarea de întârziere în sumă de 9350,85 de lei.

A declarat că, în cadrul controlului repetat n-au fost administrate dovezi noi, iar pârâtul a considerat că, venitul trebuie să reprezinte nu diferența dintre intrări și ieșiri din contul său, dar strict ieșirile, adică suma de 2088880,57 de lei.

A invocat că, la data de 21 iulie 2017, nefiind de acord cu decizia pârâului nr.23 din 30 iunie 2017, a depus contestație împotriva acestei decizii, solicitând anularea acesteia, totodată, manifestându-și dezacordul cu actul de control nr. 1-770978 din 06 iulie 2017, iar la data de 03 august 2017 pârâtul a emis decizia nr.338-177, prin care a încasat impozitul pe venit în sumă de 364399,26 de lei, aplicând și amenzi conform art. 261 alin. (4) din Codul fiscal în sumă de 109319,78 de lei și conform art. 260 alin. (3) din Codul fiscal în sumă de 1000 de lei.

A notat că, la data de 04 septembrie 2017 a depus contestație împotriva deciziei din 03 august 2017, solicitând anularea acesteia, însă la data de 17 august 2017 pârâtul a emis decizia nr. 120, prin care a respins contestația, iar la data de 19 septembrie 2017 pârâtul a remis scrisoarea, prin care a refuzat să examineze contestația din 04 septembrie 2017 pe motiv că, aceasta ar fi fost anonimă.

A considerat că, acțiunile pârâului sunt ilegale și neîntemeiate, iar actele emise de către acesta urmează a fi anulate.

A specificat că, aceeași perioadă fiscală - anul 2016 a fost supusă deja controlului fiscal de către pârât, deci a fost efectuat un control repetat, care nu putea fi efectuat, conform legislației în vigoare.

A reiterat că, în situația în care a avut loc un control repetat, pârâtul nu avea dreptul să calculeze amenzile conform art. 261 alin. (4) și 260 alin. (3) din Codul fiscal, care nu sunt aplicabile în privința sa, persoană fizică, care nu desfășoară activitatea de întreprinzător, neavând obligația de a prezenta dările de seamă fiscale, or, prezentarea dării de seamă este pusă în sarcina contribuabililor persoane juridice și fizice, care desfășoară activitate de antreprenoriat.

A menționat că, aplicarea amenzilor demonstrează foarte elocvent caracterul tendențios și vădit ilegal al organelor fiscale, care fie că neglijează, fie că nu cunosc prevederile legislației în vigoare, ambele situații fiind la fel de grave.

A considerat că, ilegalitatea în fond a deciziei contestate se demonstrează și prin întocmirea de către pârât a actului din 26 mai 2017, prin care acesta, având la bază aceleași informații și aceleași circumstanțe de fapt, precum și aceleași prevederi legale, a recunoscut și a confirmat că, veniturile pe parcursul anului 2016 au constituit diferența dintre intrări și ieșiri din cont, adică suma de 38933,59 de lei.

A notat că, în cadrul controlului au fost examinate extrasele cu rulajul plăților de pe conturile www.bpay.md și www.parimatch.com, iar drept rezultat pârâtul a constatat încălcarea fiscală de nedeclarare în termen a venitului de 38933,59 de lei și neachitare a impozitului în sumă de 7008,05 lei.

A subliniat că, prima dată, pârâtul a ajuns la o concluzie corectă precum că, nu poate fi considerat că, orice plată electronică efectuată în conturile www.bpay.md și www.parimatch.com este câștig din pariuri și, respectiv, venit impozabil.

A afirmat că, în cadrul controlului repetat, pârâtul a omis să determine cu exactitate valoarea mizei efectuate la pariu și suma câștigului obținut de la www.parimatch.com, precum și a ignorat să verifice suma mijloacelor bănești ridicate de SRL „Artosis”, prin contul electronic deschis pe www.bpay.md, or, în cazul în care se conforma cerințelor legale, inspectorii fiscali nu aveau să determine faptul că, a obținut venituri de 2088 880,57 de lei.

A relatat că, pârâtul nu a demonstrat și nici nu ar putea demonstra că, rulajele de pe conturi sunt câștiguri din pariuri, or, după această logică, organele fiscale ar trebui să sancționeze și să oblige persoanele fizice și juridice să declare impozitul pe venit pentru fiecare transfer în parte operat în fiecare cont deschis la orice bancă comercială.

A invocat că, ignorând prevederile art. 248 lit. f) din Codul fiscal, pârâtul nu a indicat metoda constatării obținerii veniturilor în sumă de 2088 880,57 de lei, or, suma dată reprezintă valoarea totală a transferurilor din contul său de pe portalul www.parimatch.com pe contul de pe portalul www.bpay.md.

A solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat privind inițierea controlului fiscal nr. 23 din 30 iunie 2017, a actului de control nr. 1-770978 din 06 iulie 2017, a deciziei nr. 338-177 din 03 august 2017 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către Vasile Grigori și a deciziei nr. 120 din 17 august 2017 pe marginea contestației împotriva deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 23 din 30 iunie 2017.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de către Vasile Grigori a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă decizie, prin care acțiunea depusă de către Vasile Grigori a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a constatat faptul că, prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia tardivității acțiunii, stabilind că, Vasile Grigori urma să conteste ultima decizie a Serviciului Fiscal de Stat nr. 120 din 17 august 2017 în instanța de contencios administrativ în termen de o lună din momentul aducerii la cunoștință a acestui act administrativ, or, apelantul contestă decizia Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare fiscală nr. 338-177 din 03 august 2017, în privința căreia de fapt a depus cererea prealabilă în vederea anulării ei la data de 04 septembrie 2017, iar la data de 19 septembrie 2017, prin scrisoarea nr. 26-24-11/6080, intimatul l-a informat pe Vasile Grigori despre faptul că, contestația din 04 septembrie 2017 contravine Legii nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, fiind lăsată fără examinare, din motivul nesemnării acesteia, pe când cu acțiune în instanța de judecată s-a adresat la data de 09 octombrie 2017.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, prin încheierea primei instanțe din 08 decembrie 2017 a fost respinsă cererea cu privire la scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol, fiind constatat că, nu poate servi drept temei de nerespectare a procedurii prelabile nesemnarea contestației (f. d. 79), motiv din

care, cu certitudine se constată, întrunirea de către apelant a condițiilor prevăzute la art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, odată cu depunerea acțiunii în instanța de judecată la data de 09 octombrie 2017.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a respins argumentul intimatului cu privire la survenirea prescripției privind contestarea deciziei nr. 23 din 30 iunie 2017, or, apelantul își exprimă dezacordul cu decizia, prin care s-a decis sancționarea sa, care a fost materializată de fapt la data de 03 august 2017, depunând cererea prealabilă la data de 04 septembrie 2017, care a fost respinsă prin răspunsul din 19 septembrie 2017, iar cererea de chemare în judecată a depus-o la data de 09 octombrie 2017, respectând termenele de contestare.

Totodată, instanța de apel a conchis că, organul fiscal a respectat prevederile legislației în vigoare la emiterea actului de control nr. 1-770978 din 06 iulie 2017, în temeiul căruia a fost emisă decizia nr. 339-177 din 03 august 2017, prin care s-a stabilit admiterea de către apelant a încălcărilor prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. d) și lit. e), 187 alin. (4) și 87 alin. (1) din Codul fiscal.

În ceea ce privesc pretențiile cu privire la contestarea deciziei menționate în partea aplicării amenzii în mărime de 109319,78 de lei conform art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea impozitelor prin prezentarea către Serviciul Fiscal de Stat a declarației cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2016 cu date sau informații neveridice și amenzii în sumă de 1000 de lei conform art. 260 alin. (3) din Codul fiscal, pentru prezentarea dării de seamă fiscale, care conține informațiile neautentice, instanța de apel a atestat că, în ședința de judecată n-a fost confirmată temeinicia acestor pretenții de către apelant, fiind aplicate de către Direcția deservire fiscală Călărași a Direcției generale administrare fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat cu respectarea prevederilor legii, stabilind încălcarea legislației fiscale de către apelant.

Instanța de apel a concluzionat că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, decizia privind aplicarea sancțiunii fiscale contribuabilului a fost emisă cu respectarea legislației în vigoare, competenței și procedurii, iar careva temeuri legale pentru anularea acesteia n-au fost regăsite.

În ceea ce privește legalitatea deciziei privind inițierea controlului fiscal nr.23 din 30 iunie 2017, actului de control nr. 1-770978 din 06 iulie 2017, instanța de apel a atestat că, aceste pretenții urmează a fi respinse ca neîntemeiate. Or, în cazul dat atât decizia privind inițierea controlului fiscal, cât și actul de control constituie acte preparatorii, prin care s-a inițiat controlul, stabilind încălcările menționate și în temeiul căruia a fost emisă decizia asupra cazului de încălcare fiscală comisă de către apelant, fiind contestate în instanță de contencios administrativ concomitent cu decizia Serviciului Fiscal de Stat, care a fost menținută de către instanța de apel.

Cu referire la pretenția privind anularea deciziei intimatului nr. 120 din 17 august 2017 pe marginea examinării contestației împotriva deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 23 din 30 iunie 2017, instanța de apel a reținut că, decizia enunțată nu reprezintă un act administrativ, legalitatea căruia ar putea fi verificată pe calea contenciosului administrativ și nu constituie obiect al acțiunii în instanța de contencios administrativ, deoarece prin această decizie a fost respinsă contestația (cererea prealabilă) a contribuabilului împotriva deciziei de inițiere a controlului

fiscal, reprezentând un act preparatoriu, prin care nu se lezează nici un drept al contribuabilului.

La data de 10 iulie 2019 Vasile Grigori, reprezentat de către avocatul Eugeniu Glușenco, a depus recurs nemotivat, iar la data de 05 august 2019 a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii sau casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procedural, ceea ce a dus la aprecierea arbitrară a probelor din dosar, soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A menționat că, instanța de apel greșit a concluzionat că, recurentul a pariat, a efectuat mize în suma totală a mijloacelor bănești depuse în portmoneul său electronic, ignorând atât faptul că, din materialele dosarului rezultă fără echivoc că, din sumele depuse s-au achitat servicii și s-au perceput comisioane, cât și faptul că, nu există nici măcar o probă indirectă, ce ar confirma că, s-au efectuat pariuri.

A susținut că, organul fiscal nici măcar declarativ nu a încercat să explice la ce fel de pariuri a participat recurentul.

A afirmat că, sumele depuse de către recurent în contul său, în portmoneul său electronic, de pe platforma www.bpay.md, evident că, nu pot fi considerate venituri, dar mai ales venituri impozabile.

A relevat că, scrisoarea Ministerului Finanțelor nr. 14/3-13/108 din 04 martie 2016, prin care a fost stabilită o metodă nouă de determinare a venitului impozabil obținut din câștigurile de la jocurile de noroc, care urmează să se aplice din 03 iulie 2015, nu reprezintă izvor de drept și nu poate institui norme juridice, reguli noi. Mai ales că, norma legală din Codul fiscal a apărut mai târziu, iar legea nu are efect retroactiv.

A mai relevat că, conform scrisorii enunțate, venitul impozabil poate fi doar acela care este acordat de organizatorul jocurilor de noroc, însă din materialele dosarului nu rezultă că, platforma www.bpay.md sar SRL „Artosis” ar fi organizatorii jocurilor de noroc.

A declarat că, nu există nicio probă, care ar confirma că, recurentul a făcut în general vreo miză.

A invocat că, actele cauzei denotă faptul că, recurentul doar depunea o anumită sumă de bani în contul său electronic și peste 10, 20, 30 minute o ridica, fără a efectua careva pariuri, mize.

A notat că, instanța de apel nu s-a pronunțat și nici nu a încercat să stabilească ce mize și cu ce sume a făcut recurentul.

A specificat că, contrar poziției instanței de apel, nu recurentul a calculat inițial suma venitului impozabil și a impozitului spre plată, dar însăși organul fiscal,

în urma controlului efectuat, a stabilit aceste sume prin actul nr. 1-770987 din 26 mai 2017.

A relatat că, este eronată concluzia instanței de apel precum că, organul fiscal avea dreptul să aplice sancțiuni chiar și urmare a controlului repetat, deoarece din nici un act emis de organul fiscal, dar mai ales din decizia privind inițierea controlului fiscal nu rezultă corectitudinea concluziei instanței de apel, or, organul fiscal nicăieri nu a indicat temeiul juridic pentru efectuarea controlului repetat.

A menționat că, în cazul în care totuși a avut loc un control repetat, organul fiscal în nici un caz nu avea dreptul să calculeze amenzile conform art. 261 alin. (4) și 260 alin. (3) din Codul fiscal.

A susținut că, aplicarea amenzilor demonstrează foarte elocvent caracterul tendențios și vădit ilegal al organelor fiscale, care fie că neglijează, fie că nu cunosc prevederile legislației în vigoare, ambele situații fiind la fel de grave.

A afirmat că, prin actele administrative și judecătorești au fost încălcate recurentului grav dreptul de proprietate și dreptul la un proces echitabil.

Prin referința depusă la data de 18 octombrie 2019 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 03 iulie 2019 și a fost recepționată de către reprezentantul recurentului, avocatul Eugeniu Glușcenco la data de 18 iulie 2019, respectiv, recursul motivat depus de către Vasile Grigori, reprezentat de către avocatul Eugeniu Glușcenco, la data de 05 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Vasile Grigori, reprezentat de către avocatul Eugeniu Glușcenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de către Vasile Grigori, reprezentat de către avocatul Eugeniu Glușcenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Vasile Grigori, reprezentat de către avocatul Eugeniu Glușcenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Vasile Grigori, reprezentat de către avocatul Eugeniu Glușcenco, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu